

Висновки. Дані гістологічного дослідження вказують на те, що при модельованому тиреотоксикозі настають явища судинно-мезинхімальної реакції з дистрофічними змінами ентероцитів. Також, на основі клітинного складу, можна припустити, що одним з патогенетичних механізмів розвитку ентериту є активація імунного запалення.

ВПЛИВ КУРСОВОГО ПРИЙОМУ АНАБОЛІКІВ НА ОРГАНІЗМ ЛАБОРАТОРНИХ ЩУРІВ

EFFECT OF EXCHANGE RATE RECEPTION ANABOLIC STEROIDS ON THE BODY OF LABORATORY RATS

Avtenyuk L.A., Borovyk R. P., Pertsevyi O.M., Assoc. Prof. Pyrog-Zakaznikova A.V., M.D.

ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія»

Кафедра оперативної хірургії та топографічної анатомії

Неодноразово в світі спорту піднімається питання про те, що від вживання стероїдів розвиваються онкологічні захворювання та призводять до ендокринних порушень. Їх провокують стероїди для росту м'язів, викликають незворотні зміни у внутрішніх органах, зокрема в печінці та нирках. У деяких випадках розвивається лейкемія, причому нерідко навіть у самих молодих спортсменів. Саме цій проблемі ми вирішили присвятити нашу роботу.

Мета дослідження: з'ясувати особливості впливу на внутрішні органи щурів за умов довготривалого введення анаболіку (тестостерон пропіонат 5 %) в експерименті.

Матеріали та методи. Дослідження виконані на 5 статевозрілих білих щурах – самцях, та на 5 статевозрілих білих щурах – самках віком 3,5-5,5 місяців і масою тіла 280–300г. Експериментальним тваринам вводили внутрішньом'язово тестостерон пропіонат за наступною схемою: I – III тиждень 10 мг/кг (0.1мл) через день; IV – VI тиждень 10 мг/кг (0.1мл) кожного дня. Забір матеріалу проводили через 6 тижнів введення препарату. Контролем слугували 4 білих щурів, яким вводили фізіологічний розчин. Усіх тварин утримували в умовах віварію Української медичної стоматологічної академії. Результати дослідження. Через 6 тижнів введення експериментальним тваринам тестостерону пропіонату на гістологічних препаратах печінки та нирках виявлені глибокі деструктивні зміни в паренхімі та стромі. Відбувається чітко виражене склерозування сполучної тканини. На деяких препаратах виявлено повнокрів'я судин гемокроцеркуляторного руслу.

Таким чином, після тривалого прийому тестостерону пропіонату відбуваються суттєві зміни в органах і тканинах.

ІМУНОБЛОТИНГ ЯК ДОДАТКОВИЙ МЕТОД У ПАТОЛОГІЧНІЙ АНАТОМІЇ

WESTERN BLOT SECTIONS AS AN ADDITIONAL METHOD IN PATHOLOGICAL ANATOMY

Baydak M.O., Prof. Starchenko I.I., M.D., Assoc. Prof. Kuzenko Y.V., M.D.

ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія»

Кафедра патологічної анатомії з секційним курсом

Вивчення імуноблотингу як додаткового методу діагностики в патологічній анатомії є дуже важливим, оскільки він - високочутливий і дає змогу встановити правильний діагноз.

Даний метод - референтний, тобто підтверджує діагноз для пацієнтів з позитивними або невизначеними результатами аналізів, отриманих при ІФА, РГА. Для вдалого лікування слід обрати правильний метод діагностики таким методом може бути вестерн блот аналіз та дот блотинг.

Мета дослідження. Проаналізувати літературні дані щодо можливості використання імуноблотингу в патологічній анатомії.

Матеріали: При аналізі наукової літератури використані бази даних Scopus, Pubmed, GoogleScholar.

Результати дослідження. Імуноблотинг в патологічній анатомії використовують для:

діагностики аутоімунних та системних захворювань (системні васкуліти, дифузні хвороби сполучної тканини); для поліпшення діагностики пухлинних захворювань (рак, саркоми, аденокарцинома) для підтвердження діагнозу ВІЛ-інфекції. Важливим у патологічній анатомії є використання імуноблотингу для діагностики онкозахворювань. За допомогою вестерн блоту можна виявити онкобілки, наявність яких у біопаті свідчить про високий метастатичний потенціал пухлини. Завдяки цьому, скорочується час виявлення патології. Діагноз ВІЛ-інфекції виставляють при виявленні антитіл до ВІЛ за допомогою твердофазового ІФА та імуноблотинга. Результати імуноблотингу вважають позитивними, якщо виявляють антитіла хоча б до 3 білків, один із яких кодується генами ENV, другий – генами GAG, третій – генами POL. Якщо вдається виявити антитіла до одного чи двох білків, результат вважають сумнівним і таким, що вимагає підтвердження. У більшості лабораторій діагноз ВІЛ-інфекції встановлюють за умови одночасного виявлення антитіл до білків p24, p31, gp41 і gp120.

До основних переваг лабораторних методів діагностики з алергенами належать повна безпека для хворого на алергічні захворювання, достатньо висока інформативність, мала кількість крові для дослідження. У клінічній практиці найширше використовується вестерн-блот для специфічної діагностики алергічних захворювань. У більшості випадків використовують чотири стандартні панелі, кожна з яких включає 20 алергенів.

Висновок. Застосування високо очищених рекомбінантних і пептидних антигенів знижує до мінімуму неспецифічну реактивність сироваток. Використання методу дає можливість відмовитися від трудомістких і суб'єктивних методів, пов'язаних з небезпечними для дослідника маніпуляціями. Отже, імуноблотинг — найбільш інформативний і найбільш достовірний метод виявлення антитіл до алергенів, тому він займає значне місце у діагностиці різних патологічних станів.